

12937

33,

463

4

AUXILIO
D. O. M.

1613

Disputationem, hanc

DE

CRIMINE LÆ-
SÆ MAIESTATIS.

PRÆSIDE

Dn. VVOLFGANGO HIRSCHBA-
CHIO J.U.D. ET IN CELEBER-
rima Academia VVitteber-
genſi Codicis P. P.

*In auditorio Ictorum publicè
proponit*

JOANNES JUSTINUS MENIUS
JENENSIS

*Prædantiffimum atq; Docti-
ſſim- Geothofredum Reutterum
Cand. ſanctorem ſuum ſono
ad publicam oppoſitionem e-
mittat ꝑ.*

ad diem 27. Novembris.

VVITEBERGÆ

Hæredes Laurentij Seuberlichij excudebant,

ANNO M. DC. XIII.

VIRIS

*Magnificis, Amplissimis, Clarissimis
& Consultissimis*

Dno. { VIRGILIO PINGIZERO
Ordinario
ORTOLPHO FOMANNO
Seniori
DOMINICO ARUMÆO
JOANNI SVEVIO
PETRO THEODORICO

J. U. Doctoribus, Professoribus Publicis in
Inclyta Academia Jenensi, Dicasterij, ac Judiciij
provincialis ibidem assessoribus dignissimis,
mæcenatibus suis magnis, & Præcepto-
ribus multis nominibus hono-
randis,

hoc exercitium legale

Ingratæ mentis signum & per-
petuæ observantiæ testimonium

inscribit offert & dedicat

Ioannes Iustinus Menius,

DE CRIMINE LÆSÆ MAIESTATIS.

Thes. I.

Majestas aut est Divina aut humana

aut k. Gazaros C. de hæret. & Manich. l. non distinguemus 32. S. sacerdotio 4. ff. de recept. arbitr. c. vergentis extr. de hæret. Bald. conf. 9. in pr. vol. 1. Damboud. pract crim. c. 60. per tot. Gomez, lib. 3. var. resol. c. 2. v. 1. avus meus maternus Ioannes Schneidvv. ad S. publica autem 3. n. 2. Instit. de public. iudic.

2. Quamvis autem illius offensio plerumq; occultè fiat, ut no-
strum S. porro, ut Ecclesiast. benef. sine diminut. confer. c. sicut de Simon. Ioan.
Berberius in viator, iur. Civil. par. 1. rubr. 1. v. 3. Damboud. d. c. 60.
n. 7.

3. Occultorum autem & secretorum solus Deus & cognitor &
iudex sit, neque horum cognitio ad forum humanum pertinet,
c. erubescant in f. dist. 32. juncta ibi gl. notab. in verbo secretorum, Berber. &
Damboud. dictis locis.

4. Manifestam tamen blasphemiam ultimo coërceri suppli-
cio requirit jus Divinum, confirmat humanum, dicitur ra-
tio. *Hæretici equè sunt crimine læsæ Maj. & sine rōm. Criminalibus continentur, à Iudicem.*

5. Ius Divinum Levit. 24. ubi dicitur, homo qui blasphemave-
rit nomen Domini morte moriatur, & eductum extra castra o-
mnis multitudo populi lapidibus obruet, & ita factum esse in
in quodam blasphemo ibidem narrat Moyses.

6. Ius humanum: Nov. 77. c. 1. §. 1. ibi, qui ipsum Deum blasphe-
mant digni sunt supplicia sustinere & §. 2. ibi & ultimis subdere
supplicijs. Argutos illos, qui dd. versiculos. Nov. 77. tantum de
Sodomia accipiunt satis refutat Damboud. d. c. 60. n. 15. & 16.

7. Ratio: Qui enim temporalem lædit & offendit majestatem,
ejus pœna est animæ amissio, & memoria rei etiam post mortem
damnatur. S. publica. Instit. de public. iudic. Ergo multò magis ejus, qui
offendit Divinam. Quia quo gravius est delictum, eò gravius er-
Hæretici non solum dicitur, sed excommunicandi Ac. notandum circa f. 24. q. 3. c. c. dixit 29. c. d. w. jam

am punitur, quoniam iam pœna delicto debet esse conformis *l. respiciendum ff. de pen.* Iam longe gravius est æternam quam temporalem offendere majestatem, *auth. Gazaros C. de hæret. & Manich.*

8. Merito itaque; *Daniel Moller. par. 4. Const. Elect. const. 1. n. 6.* conqueritur de lenitate Gregorij Papæ, qui nullum aliud supplicium in blasphemantes constituit, quam ut per paucos dies publicè in pœne & aqua pœnitentiam agerent ante fores templorum, secundum formam *c. 2. ext. de maled.* neque hoc facit Moller. sine ratione. Cum enim Papa se DEI vicarium in terris & legis ejus custodem profiteatur, præ alijs omnium acerrimè contra Deum blasphemantes punire, nec à lege domini, quæ morte illos mulctari jubet, recedere oportebat.

9. Majestas humana olim quidem læsa dicebatur, quando aliquid contra populum Rom. ejusve securitatem committebatur *l. 1. §. 1. l. 2. 3. 4. 6. 10. 11. ff. h. r.*

10. Verum cum populus Romanus omnem suam potestatem & Imperium in Imperatorem transtulerit *l. 1. ff. d. Const. princip. l. 1. §. sed in hoc studium. vers. Cum enim lege antiqua C. de vet. jur. enucl. l. 2. §. novissime in f. ff. de O. I. §. sed & quod. 6. Inst. de I. N. G. & C. l. un. in pr. ibi. regimentis Reipub. ad Imperatorem perpetuo translatis ff. de offic. præf. prætor.*

11. Ideo hodie hoc crimen proprie tantum committitur adversus Imperatorem, ejusve securitatem *Harpr. ad §. publica autem 3. n. 9. Inst. de publ. jud. Fachin. 9. contr. 32. VVes. par. h. c. n. 3. & 4. Vult. lib. 1. jurispr. c. 47. Gomez. 3. variar. resol. c. 2. n. 10. Paul. 5. sent. 29.*

12. Quid de liberis civitatibus statuendum docent *Gomez. d. n. 10. Clar l. b. 5. sent. §. lese majestatis crimen. n. 3. Damhoud, pract. crim. c. 62. n. 1. Roland, à Vall. conf. 88 n. 2. vol. 2. Treutl. vol. 2. disp. 32. th. 1. lit. b.*

13. Nec tamen à quovis, sed à solo cive Rom. *Clem. pastoralis §. rursus ubi gl. & Canonistæ. de sent. & rejud. Ratio est. Quia subditus naturali jure tenetur ad obedientiam principi suo, non sic non subditus, qui eam majestatem revereri non tenetur, cui subditus non est Bald. in l. 1. C. de fals. mon. Boër. tract. de sedit. §. præsuppono etiam n. 2. Clar l. b. 5. sent. §. lese majestatis crimen. n. 6 & 7. Hieronym. Gigas tract. de crimine lese majest. lib. 1. rubr. qualiter & à quib. crim. lese majest. committitur. quæst. 68.*

14. Cujus appellatione cõtinetur quoque; Provincia civitas, pagus, h. ali-

si aliquid contra Imperatorem vel Imperij Romani prosperitatē
machinentur *l. quisquis §. in pr. C. h. t. Constit. Henrici VII. Imperatoris ad
reprimendum §. ad hoc si qua communitas corpus in Extravagant. Decian. tract.
crim. lib. 7. c. 8. n. 8. & seq. Gigas d. tract. rubr. de Rebellib. quæst.
12.*

15. De Clerico, cum is à Jurisdictione seculari sit exemptus dubi-
tatur, sed quoniam & hic est de districtu & provincia sui princi-
pis, affirmativè respondet Tiber. Dec. d. tract. crim. lib. 7. c. 8. n. 6. Gigas d.
tract. rubr. qualiter & à quibus crim. læsæ majest. comm. quæst. 63. Immi-
scendo enim se enormitatibus privilegium amittit Ipso namque
facto se privat[alia] faciendo *gl. c. perpendimus lit. d. de sentent. excom.*

16. De populo confœderato hoc negandū. Quia confœderatio sub-
jectionem non induit *c. ex parte abbatissæ Extr. de privileg. l. non dubito
7. in pr. & §. 1. in pr. ff. de captiv. & postlim. revers.*

17. Ut & de Rege, Principe, Comite, Barone vasallo Imperato-
ris, Romano tamen Imperio haud subjecto, ut communiter tenet,
Dd. asserente Bos. de crim. læs. majest. n. 106. & est proprius casus in
clem. pastoralis §. deniq; juncto §. rursus de sentent. & re judic. ubi Pontifex
negat Robertū potuisse in Imperatorem crimen majestatis com-
mittere, quia eo modo ipsi non subfuit, quippe domicilium su-
um non Imperio habens, nec originem inde trahens. Ac licet ali-
quo particulari jure, puta feudi vel delicti, quis efficiatur de foro
alicujus principis, si tamen ratione originis vel domicilij ei non
sit subditus non dicitur committere contra eum crimen læsæ
majestatis, *Jul. Clar. d. §. læsæ majestatis, n. 6.* ubi addit se vidisse pluries
ita judicari, refertq; exempla. *Gigas d. rubr. qualiter & à quib. quæst. 68.
n. 2. Decian d. lib. 2. c. 8. n. 7.*

18. Quid autem si Imperator Romanus adversus Pontificem in-
surgat? Affirmativam acriter defundunt *Gigas d. rubr. quæst. 2. Decian.
d. c. 8. n. 1.* Quia vero saltem nituntur testimonijs Papæ in re & cau-
sa propria, merito hanc rejicimus opinionem, nec ullum jus, ul-
lumve Imperium Papæ in Imperatorem concedimus. Elegans
hujus rei exemplum refert *Franc. sc. Hitton. cap. 9. disput. feudal.* ubi
quidem Bonifacius Octavus ad Philippum Regem Francorum
mittebat, significans se non modo spiritualem, verum etiam tem-
poralem omnium regnorum ac ditionum dominum esse, sibi que
ipsum quoq; Regem, etiam in temporalibus, subesse, hunc tamen

turbulentum Papæ Romanæ spiritum Philippus tolerare non potuit, quippe qui legatos non tantum toti plebi ludibrio exposuit, sed & infamia affectos, Romam remitti iussit, & ignominiose Papæ rescripsit, ut pluribus *d. loco refert Hottom.*

19. Majestatis crimen pro sui atrocitate modo perduellio appellatur, modo generis nomen retinet & majestatis crimen dicitur *l. ult. ff. b. t. l. 31. § ult. ff. de donat.*

20. Sæpenumero tamen perduellionis crimen generis nomine designatur, & simpliciter majestatis crimen dicitur.

21. Perduellionis crimen ita proprie dictum est, cum quis hostili animo adversus ipsummet directo Imperatorem quid molitur.

22. Ejus pœnam incurrit qui vel personam Imperatoris offendere, vel ipsum de provincia sua aut ejus parte quadam hostiliter derurbare laborat *l. de minore §. 1. ibi, de majestatis crimine, quod ad personas principum attinet ff. de quest. l. quisquis. §. in pr. C. b. t.*

23. Item qui vitæ Electoris Ecclesiastici & secularis, quocunq; modo, insidiatur, per auream Bullam Carol. IV. tit. Von der Erbschloffe segent in gegenwert igkeit eines Kaysers / ubi omnis pœna, quæ ex perduellionis crimine ita proprie dicto convertitur in reum, statuitur quoq; in eum, qui de nece principis Electoris cogitat.

24. Principis securitate etiam continentur Consiliarij *l. quisquis §. in pr. C. b. t.* in quorum necem, qui aliquid molitur, non quidem perduellionis crimen proprie committit, sed quasi perduellionis, quod medium est crimen inter perduellionis crimen ita proprie dictum, & crimen majestatis, proprius tamen ad illud, quam ad hoc accedit.

25. Neq; necesse est hos semper in aula Cæsarea commorari, uti opinantur Cyn. & Salicet in *d. l. quisquis C. b. t. Clar. lib. 5. sent. §. laesa majestatis n. 5: in f.* Quia constitutio *d. l. quisquis* nihil aliud requirit, quam ut Consiliarius ille consistorio Imperatoris intersit, non quod semper lateri ejus adhærere debeat, modo cum opus fuerit consistorio Imperatoris intersit. Quod ergo lex simpliciter in aliqua causa non requirit, id necessario desiderari dicendum non est *l. 5. in pr. ff. de probat. Nov. 18. c. 5. in pr. facit huc quoq; c. de cetero. c. ad audientiam in fin. extr. de cleric. non resid. in Eccles. Menoch. consil. 99. n. 79. & seqq. lib. 1.*

26. Cir-

26. Circa consiliarios distinguunt Cravert, consil. 6. n. 79. tom. 1.
Roland. à Vall. cons. 1. num. 32. vol. 3. Wesenb. cons. 57. n. 6. Martin. Laudens.
tract. de crim. læs. majest. quæst. 21. quo odio, an privato, an vero Im-
peratoris occidantur, hoc si ex equitate statuatur, ipsis non erimus
difficiles, de rigore vero juris an distinctio illa subsistat, non im-
merito dubitatur. 1. Quia d. l. quisquis. 5. in pr. C. h. t. & c. si quis 6.
q. 1. simpliciter loquitur de eo, qui nefarie de nece consiliarios
cogitat, unde conjectura sumi potest, quasi nec sententia Impera-
toris sit, ut insidiæ illæ fiant odio in ipsum Cæsarem suscepto
arg. l. de pretio 8. ff. de public. in rem act. 2. Quia in l. 1. §. 1. vers. ejusve ope-
ra consilio ff. h. t. Ulpian. simpliciter scribit, majestatis crimen
contrahere hunc quoq; , qui curat, ut aliquis magistratus populi
Romani occidatur, omitta distinctione, an odio fiat ipsius ma-
gistratus vel totius populi Romani. 3. Propter l. 1. §. quod autem
prætor. 3. ff. de aleator. 4. arg. l. 1. §. usq; adeo. 5. & l. si quis servum 26. ff.
de injur. 5. accedit autoritas Bald. & Innocent. in c. 1. de off. c. deleg.
qui dicunt, privatam inimicitiam non excusare aliquem à crimi-
ne læsæ majestatis. Hancq; sententiam, tanquam veritati magis
consonam tenet Clar. d. §. læsæ majest. n. 5. Tiber. Decian. d. lib. 2. c. 4. n. 3.
& 4. Damhoud. pract. crim. c. 62. n. 7. & ita in facti contingentia con-
sultuisse Rubeum consil. 145. refert d. loco Clar.

27. Quamvis affectus sine effectu aliàs tam graviter non puni-
tur, in hoc tamen crimine propter sceleris atrocitatem sola affe-
ctio arbitraria pœna punitur l. quisquis. §. in pr. vers. eadem enim severitate
C. h. t. aurea Bulla Carol. IV. tit. Von der Erzbischoffe segen / Peinliche
Halsgericht's Ordnung / Carol. V. cap. 128. §. So sich jemandt. c. si quis cum
militibus. 6. q. 1. Sic Cic. pro Milon, postquam demonstrat Clodij ser-
vum cum fida fuisse ad occidendum Pompejum, in quo tum salus
Reipub. recumbebat, subdit: Nisi quia res perfecta non est, ideo
punienda non fuit, quasi exitus rerum, non hominum consilia
vindicentur: Minus dolendum fuit re non perfecta, sed tamen
puniendum certe nihilominus: In sola tamen cogitatione vel
voluntate tam durum rigorem exercendum nolunt Jurisconsulti,
sed in conatu h. e. in voluntate, quæ jam in actum deduci cepta,
sceleris non dubium vel incertum, sed manifestum indicium fa-
cit Clar. d. §. læsæ majestatis n. 15. Menoch. de arbitr. judic. cas. 360. n. 24.
Damhoud. pract. crim. d. c. 62. n. 10. Decian. d. lib. 7. c. 35. Har-
precht. ad §. publica autem. 3. n. 37. Instit. de pub. Judic. Ideoque Virgil.
quas

quos 6. *Aeneid.* apud inferos torqueri meminit, non solum ausos
fuisse, sed & perpetrasse scelera scribit:

Ausi inquit, immane nefas ausoq; potiti,

28. Similiter huic crimini obnoxius censetur ille qui scit con-

juracionem aliquam contra Imperatorem ejusve statum, nec eam
revelat l. 5 § 6 junctal. 3. C. h. t. Nov. 117. c. 8. vers. si contra Imperium
cogitantibus l. utrum 6 ff. ad L. Pompej. de parricid. l. culpa caret 50. ff. de
R. I. c. quantæ 47. extr. de sent. excom. c. dilecto filio 6. vers. Et quidem cum
liceat cuilibet de sent. excom. in 6. Martin. Laudens. tr. de crim. les. majest. ^{quæst. 13. Gomez var resol. tom 3. c. 2. n. 8. Barr. ad l. utrum 6. n. 3. ff. ad L. Pompej. de parricid. Dyn. ad c. non est sine culpa, n. 4. de R. I. in 6. Vivius lib. 2. opinio. 246. ubi ait hanc esse communem.}

29. Sacerdos vero, cui ex confessione de hoc crimine constat,
sigillum confessionis aperire, illudque quod ex confitente audi-
vit revelare nec potest nec debet Dn. Luther, in colloq. suis German. c.

14. Von der Beicht vnd absolution quæst. Ob ein Diener des
Worts: Ibi. Es ist mir nichts gebeicht / sondern dem Herrn
Christo / vnd weil es Christus heimlich helt / so sol ichs auch
heimlich halten / vnd stracks sagen / Ich habe nichts gehö-
ret / hat Christus was gehöret so sage ers. Rationem hanc
reddit Hieronymus, Gigas d. tract. d. crim. les. majest. rubr. qui accusar. poss.
crim. les. majest. quæst. 18. Quia in Sacramentis, id, quod exte-
rius geritur, signum est ejus, quod geritur interius, ideo, sicut
Deus homini confitenti tegit peccatum interius, ita & sacerdos
exteriorius celare debet, adde c. Sacerdos 2. de pœnitent. dist. 6. Præterea
nonne secretum fuit? ergo celare debuit c. de forma 22. q. 5. sub ex-
communicationis quoque pœna, ne confessionem sibi factam
propalent, Sacerdotibus mandatur c. omnis utriusq; sexus, vers. caveant
& ibi gl. in verbo deponendum de pœnit. & remis. Gail. lib. 1. obs. 110 n. 8.
Menoch 2. arbitr. judic. cent. 5. cas. 414. Imo d. loco concludit Gail.
etiamsi iudex deferrer juramentum Sacerdoti de veritate dicen-
da, tali casu sacerdotem licitè jurare se nihil scire. Quia quod
scit, non scit ut homo, sed ut Deus c. dilectus ibiq; Panormitan. extr. de
Excess. prælat. Luther. alleg. loco. in verb. Ist sie absolvirt / da weis Ich
D. Martinus nichts vmb / sondern Christus weis es / mit wels-
chem sie geredt / denn ich höre nicht Beichte / absolvire auch
nicht / sondern Christus.

30. Haeste-

30. Haftenus de perduellionis & quasi perduellionis crimine,
nunc de crimine majestatis Speciali.

31. Est autem crimen majestatis speciale, cum quis civis Roma-
nus alio quam perduellionis vel quasi perduellionis animo in
Imperatorem quid dolose machinetur. l. ult ff. b. t.

32. Hujus generis sunt, qui absq; Imperatoris jussu bellum ge-
runt, delectum habent, exercitum comparant 1. l. 3. ff. b. t. l. unic. C.
ut armor. usus infcio princip interdicit. sit. c. quid culpatur 4. 23. q. 1. l. neminem
12. C. de re milit. 2 Quia gravissime in eo læditur majestas, quan-
do jus vindicandi aut puniendi, quod ipsi debetur, privatus sibi
assumit, & quasi superiorem non habeat, cui injuriam suam expo-
nere possit, propria autoritate ad ulciscendum festinat. 3 Nisi
enim ad unum referatur nunquam quiescet Respubl. à turbis &
bellis civilibus; quia nunquam deerit vel seditiosa civitas, vel
impatiens princeps, qui ex cogitata verisimili quadam causâ bel-
li, laceffere vicinum suum non audeat, sicq; tanto malo via aperi-
tur, quod in totius Reipubl. perniciem sæpè redundat, quod à Fa-
bij Ambusti tribus filijs factum est, qui ad Gallos missi legati, in-
justa arma capientes, toti Reipub. funestum bellum pararunt. Hoc
argumento ex Græcis, quicumq; illi sint, dehortari conantur Æto-
los, ne bellum Philippo inferant, apud Polyb. lib. 11. In præfenti qui-
dem, ajunt, & vestrum & Macedonum exitium conijcimus, in
futuro verò & de vestra, & aliorum Græcorum patria solliciti su-
mus. Quemadmodum enim, si quis sylvam semel accenderit, non
amplius ad ipsius arbitrium fertur incendium, sed depascitur,
quicquid apprehenderit, ventisq; regitur, Ad eum modum &
bellum semel à nonnullis excitatum, injustè, singula, quæ inci-
dunt, perdit, veluti à ventis inflatum.

33. Qui statuas Imperatoris conflant qui statuas 6. ff. b. t. lapidibus
aut alio modo offendunt, non tamen si fortuito lapide jactato e-
as attingant l. 5. §. 1. ff. S. b. t.

34. Insuper & hoc speciale majestatis crimen contrahunt, qui
monetam eundunt l. 2. C. d. fals. manet. lib. 2. F. t. 56. Decian. d. lib. 7. tract.
crim. c. 23. n. 3. Treutl. vol. 2. disp. 32. th. 1. lit e. aut probam adulterant d. l.
2. C. d. fal. mon. Peinliche Halsgerichts Ordnung / Car. V. art. III.
(Vbi simul traditur quod modis adulteretur moneta) Monetæ
namq; debet integritas quæri, ubi & vultus noster inprimitur,

B

ait

ait Theodoricus apud *Cassiodor. lib. 7. var*; Quidnam erit tutum si in
 nostra peccetur effigie? sit mundum quod ad formam nostræ se-
 renitatis adducitur: Claritas regia nihil admittit infectum. Nam
 si vultus cujushibet sincero colore depingitur, multo justius me-
 tallorū puritate principalis gratia custoditur. *Hieronym. Giges. d. tract.*
rubr. qualiter & à quib. quæst. 62. Decian. d. c. 23. Damhoud. in pract. crim. cap.
65. n. 1. Salicet. in l. penult. C. d. fals. mon. Hisce & similibus modis. De
quibus in l. 1. 2. 3. ff. h. t. l. 1. C. de privat. carcer. l. 2. ubi gl. C. de his qui ad Eco-
cles. confug. l. 2. bique gl. ff. de colleg. & corpor. crimen hoc cōmittitur.
 35. Quibus nonnulli addunt maledictum, nonnulli detra-
 hunt, quod posterius nobis quoque placet. Titus Imperator
 sic dicere solitus est: Nemo me injuria aut contumelia afficere
 potest, propterea, quod nihil ago, quod reprehendi mereatur,
 ea vero quæ falso de me dicuntur prorsus negligo, cujus imita-
 tione Imperatores in *l. unic. C. si quis Imper. maled.* recte rescripserunt,
 maledicto crimen hoc neutiquam committi. *Cujac. ad lib. 5. tit. 29.*
sentent. Paul. G. gas. d. tract. & rubr. quæst. 40. T. ber. Decian. d. lib. 7. cap. 50.
 36. Cum crimen majestatis denudari publicè interfit, accusa-
 re illud possunt, qui aliàs ad accusandum non admittuntur, ve-
 luti famosi, milites, servi, mulieres. *l. famosi 7. §. 1. & 2. ff. h. t. l. in*
quæstionibus 8. ff. eod. l. meminisse C. h. t. l. vix certis. de judic. l. pen. C. qui
accusar. non poss.
 37. Ac licet milites *l. milites 8. C. de quæst. l. 4. C. h. t. l. 3. §. 1. ff.*
de re milit. Clar. lib. 5. sent. quæst. 64. n. 18.
 38. Nobiles, Senatores *l. Decuriones 16. C. de quæst. l. omnes 33. C. de*
Decur. l. severam. 10. C. de dignit. l. nullus. 4. vers. militiæ vel generis. C. h. t.
Clar. d. loco. n. 2.
 39. Et Doctores, qui iisdem privilegijs, quibus milites, gaudent,
 ut est communis *Id. opinio in l. milites de quæstion. l. nullus 4. C. h.*
t. l. Medicos. 6. vers. exhiberi vel injuriam pati, ibiq. gl. C. d. profess. & medic.
 à tortura specialiter legibus excepti reperiantur *Jacob. de Belviso lib.*
3. pract. crim. c. 4.
 40. In læsæ majestatis tamen crimine, utpote atrocissimo, pri-
 vilegia eorum cessare, illosq; tormentis subjici posse constitutum
 est *l. si quis 3. l. nullus. 4. C. h. t. l. 10. §. 1. ff. de quæstion. l. proditores 7. ff.*
de remilit. Hippolyt. in pract. crim. §. expedita n. 27. & seqq.
 41. Poena hujus criminis est capitale supplicium *l. 5. C. h. t. §. 3.*
Inst. de public. judic.

42. Quod

42. Quod pro circumstantiis & varietate legum, Edictorum, variè imponitur. De jure Saxonico rei hujus criminis rota percutiebantur *Landtrecht. lib. 2. art. 13.* quæ tamen poena non utendo abrogata est, & in ejus locum sectio in partes, eminentioribus locis suspendendas, in Germania successit *Peinliche Halsgerichts Ordnung/ Car. V. art. 134.*

43. Omnia insuper rei bona fisco applicantur *l. ult. ff. h. t. l. quisquis 5. in fin. pr. l. 6. 7. & ult. C. h. t. Nov. 134. cap. ult. in fin. & auth. bona damnatorum C. de bon. prof. ript. seu damnat. aur. Bull. Carol. IV. c. 24 §. W. er mit Fürsten. P. 3. O. Carol. V. cap. 218. Clar. d. §. lese majestatis, n. 9. Etiam ea, quæ post commissum hoc crimen acquisivit. Harpr. ad §. publica autem 3. n. 81. de publ. judic.*

44. Feudum vero neutiquam, sed illud vel ad dominum revertitur, vel ad agnatos pro natura feudi, transfertur. 1. Quia hæc feudi causa est, ut id ex culpa amissum, vel ad dominum transeat vel ad agnatos *tit. 24 §. den. q. & tit. 37. in pr. lib. 2. F.* 2. Quando enim publicantur alicujus bona, ad fiscum non pertinent ea condemnati bona, quæ jure singulari ad hæredem vel alium transeunt *l. 4. ff. de jur. Patron. At jure singulari feudum transit ad filios vel agnatos Vasalli primi acquirentis, ipsiusq; domini concedentis t. 14. §. si capitanei. ibi per investituram patris, F. 1. 3. propter & felicitis §. si qua vero feuda de poen. in 6. adde ordin. Cam. Imper. par. 2. tit. 9. §. 2. vers. Auch die Lehn. Martin. Laudès tr. de crim. les. majest. quest. 15. Gig. tract. eod. rubr. de poen. committ. crim. quest. 5. Hartm. Pist. lib. 2. quest. par. 1. quest. 15 n. 2. & 8. Gail. lib. 2. de pac. publ. c. 14. Harpr. ad d. §. 3. inst. de publ. judic. n. 83.*

45. An Emphyteusis cum Allodialibus vindicatur? Vide Gigantè d. rubr. d. poen. committ. crim. les. majest. quest. 6. Fachin. 9. contr. 53.

46. Dubium longe maximum est inter Dd, an statim commisso delicto, ipso jure amittat reus dominium bonorum, an vero sententia demum condemnatoria subsequuta? Prius affirmarunt *Decian. d. lib. 7. c. 40. n. 6. Clar. d. §. lese majestatis, n. 9. Coler. de process. execut. par. 1. c. 3. n. 48. Nicolaus Boërius decis. 277. n. 12. Cum multis ibi relatis. Posterius defendunt Ant. Fab. lib. 7. conject. c. 20. Gigas d. rubr. de poen. committ. quest. 2. Gail. lib. 2. de pac. publ. c. 3. n. 15. Peregrinus de jur. fisci tit. 1. n. 171. Jacob. de Belviso lib. 3. pract. crim. c. 17. n. 3. quorum opinio juri magis consona videtur 1. Ut n. bona rei majestatis fisco vindicentur, judiciū exerceri debet *Lex judiciorū 20. ff. de accus.* Non ergo ipso jure à tēpore cōtracti criminis, sed lata demū sentētia, ad fiscū perinēt. 2. Quia expresse in *l. ult. C. h. t.* dicitur, convicto demū reo*

majestatis, ejus bona successoribus eripi & fisco vindicari, antequam igitur reus convictus fuerit, bona ipsius ad fiscum non pertinent. 3. Propter textum §. per contrarium *Instit. de hered. que ab intest. defer.* ubi traditur, quod filius rei perduellionis ipso jure suus heres sit patris, sed postea definire esse heredem, cum pater perduellionis judicatus fuerit. 4. *l. quesitum. 15. in pr. ff. qui & a quib. manum.* 5. per *l. 22. in pr. ff. de jur. fisc.* 6. Vbi enim non apparet expresse pœnam privationis ipso jure impositam, semper interpretatio fit, ut in ipsa privationis pœna imponenda, requiratur sententia, & non fiat ipso jure, ut tradit *gl. in c. quicumq. verbo innotetur. de heret. in 6. Bl. in auth. qui semel. C. quom. & quand. jud. ubi dicit, quod lex in dubio non dicatur quem damnare ipso jure, sed per sententiam judicis.* 7. per rationem *l. ult. C. de bon. proscript.*

47. Damnationem memoriæ pœnam quoq; hujus criminis esse suadent §. per contrarium. *Instit. de hered. que ab intest. defer. l. majestatis. 6. C. h. t.* Cum enim nemo sit tam sui contemtor, osorve, qui non æternitatem nominis sperat, aut saltem honestam post obitum sui mentionem quærat:

Non omnis moriar, ait Poëta, multa; pars mei
vitabit Libitinam. *Horat. 3 Od. 30.*

hanc quoq; pœnam statuerunt Imperatores, ut eò magis arceantur homines ab ejusmodi delicto. Plus autem est damnare memoriam defuncti, quam ejus bona publicare. Nam damnari defuncti memoria dicitur, cū nominatim perpetuæ infamię nota inuritur ut perpetuo de eò infamia conservetur; eaq; dānatio sic fieri consuevit, ut ejus, cujus dānabatur memoria, ex magistratuū albo, nomen eraderetur, effigies & statuæ deicerentur, tituliq; luto tegerentur, expressa senatus autoritate *Rovar. lib. 3. conjectur. cap. 16.*

48. Pœna hujus criminis derivatur in filios (utpote in quibus paterni, hoc est, hereditarij criminis exempla meruuntur *l. 5. §. 1. C. h. t.* ut quoq; charitas liberorum parentes Reipubl. amiciores reddat, & ab hoc nefando scelere deterreat *Menoch. consil. 99. n. 19. lib. 1.* Tangit aliam rationem Alexander M. in oratione contra Hermolaum: ut majus sit morientium supplicium: Non oportet, inquit, vos scire, quid de his statuissem, quo tristiores periretis) Quia eos infamia paterna semper comitatur ad nullos honores, ad nulla sacramenta admittuntur, ut perpetua egestate & infamia

se ipsos, secundo punirentur altera pœna graviore propter punitionem filiorum suorum, & sic pœnæ severitas maximè temperanda in eo, qui non deliquit, extenderetur, quod revera esset contra omnem æquitatem & justitiam. *Bart. in l. liberorum 220. n. 6. ff. de V. S.*

53. Filias quoq; ut minus auras, Imperialis tuetur favor ac confidentia, quo circa pœnam infamiæ, atque extraneorum bonorum incapacitatis ad easdem non protendimus *d. l. quisquis. §. ad filias. C. h. t.* Cum enim diversa ratio militet in filiis quam in filiabus, dispositum in illis non trahitur ad filias, hinc *Bald. in l. quicumque C. de serv. fugit.* dicit, quod si statuto caveatur, ut filij rebellium expellantur de civitate ejusmodi statutum non extendi ad filias; quia cessat ratio. Neq; hic prætereundum quod notat *gl. in l. sita, in verbo natus ff. de injust. rupt.* quod sub exheredatione filiorum non censentur esse comprehensæ filiæ: Sic in proposito; sub exclusionem filiorum ab hæreditatibus extraneorum, non debent censi filiæ, cum specialiter exclusæ non reperiantur. Tandem huc facit quod *d. l. quisquis.* loquatur in proposito discretivè de filiabus & filiis: At ubicunque constitutio discretivè loquitur de filiis & filiabus, tunc quod dicitur de filiis nunquam extenditur ad filias *Bald. in l. in multis ff. de stat. hom. Heronym. Gig. d. rubr. de pœn. quas filij incurr. patre com. crim. les. majest. Clar. d. §. lesæ majestatis crimen n. 10.*

54. Vxores nullum incommodum ex hoc mariti facinore sentiunt per *d. l. quisquis. §. uxores sane. C. h. t.*

55. Si à matre hoc crimen committatur, quærent Dd. an filij ejus ejusdem pœnis, quas si pater admisisset sustinerent, subjiciantur? Affirmamus. Imperatores enim in *d. l. quisquis C. h. t.* utuntur verbo quisquis, quod tam masculos, quam fœminas complectitur *l. 1. ff. de V. S.* & pronuntiatio sermonis in sexu masculino ad utrumq; sexum plerumque porrigitur *l. pronuntiatio 159. in pr. ff. d. t.* Quin etiam semper sexus masculinus fœmininum continet *l. qui duos 62. in f. ff. de legat. 3.* non tantum in favorabilibus, sed & in odiosis & pœnalibus *l. ait. Divus 16. ff. de jur. fisc. l. qui domum 8. junctâ l. 10. §. 1. ff. ad L. Iul. de adult.* Nec video diversam rationem in matre quam in patre, idem ergo juris statuendum de matre, quod constitutum de patre, *Clar. d. §. les. majestatis, n. 13. Harp. ad d. §. 3. n. 59. Inst. de publ. judic.*

56. Du-

56. Dubio sane non caret illa quæstio : an salvam habeant liberi legitimam, cum bona patris ob perduellionis crimen confiscantur? Nobis negativa placet per sæpius allegatam *l. 5. in fin. pr. C. h. t. in verb. omnia bona rei perduellionis fisco ad dici. iurci* § *ad filias ejusdem l. 5. Cujac. lib. 6. observ. 23 Harpr. ad d. § 3. n. 68. & seqq. Inst. de publ. iudic.*

57. Filium ex delicto patris pœnam sentire audivimus, unde propter relationem videtur dicendum, patrem filio committente hoc crimen easdem pœnas debere sustinere, quas filius ob delictum patris, negativam tamen, tanquam rationi juris magis convenientem tuebimur. 1. Quia in patre cessat ratio successionis sanguinis improbatæ. 2. Dispositio enim *d. l. quisquis. §. filij vero C. h. t.* non modo est nova, sed & alij juris dispositioni contraria *l. sancimus 22. C. de pœn.* ut proinde strictè accipi debeat, de his tantum personis de quibus nominatim loquitur. 3. Maximè cum contineat quoq; *d. §. filij vero odium irrationabile*, dum filius ex facto patris punitur, ideo extra suos terminos extendi non debet. 4. Cum alias in causis pœnalibus benignior interpretatio facienda *l. 155. §. in pœnalibus ff. de R. l. l. pen ff. de pœn. Salic. in d. l. quisquis. §. filij vero. Gig. d. rubr. de pœn. quas fil. incur. quæst. 22. Harpr. ad d. §. 3. n. 63. Inst. de publ. iudic.*

58. Simili modo quærenti: An condemnato perduellionis filio, pater ipsius legitimam fisco dare teneatur? negativè respondemus. Vivo enim patre legitima liberis non debetur *Gigas. d. tract. rubr. de pœn. committ. crim. læs. majest. quæst. 9.*

59. In quasi perduellionis crimine præter ipsum reum, obnoxij quoque pœnæ fiunt tum liberi ipsius rei, tum etiam qui pro reis quasi perduellionis apud Imperatorem inter venire audent *d. l. quisquis. C. h. t.*

60. Pœna criminis læsæ majestatis ita specialiter dicti [alia corporalis est, alia quandoq; bonorum.

61. Cognitio criminis hujus non ad solum Imperatorè quod voluit *Gigas. d. tract. rubr. quis de crim. læs. majest. cognosc. poss.* Sed ad alium, etiam, competentem criminalis causæ judicè, pertinet *l. Famosi 7. §. hoc autè. 3 ff. h. t. ubi injungitur judicib. ut in causa et quæstione majestatis veritatè spectat, nō Imperatoris venerationè. l. 1. C. h. t. permittitur judicibus ut etiã inconsulto & nescio Imperatore*
in re

in reum majestatis fudicularum tormenta inferant adde *Constit.*
Henrici VII. tit 1. inextravag. in verb. pro ut illi qui jurisdictioni prae-
est, videbitur.

Moniti meliora sequemur.

Wittenberg. Diss. 1613/23

ULB Halle

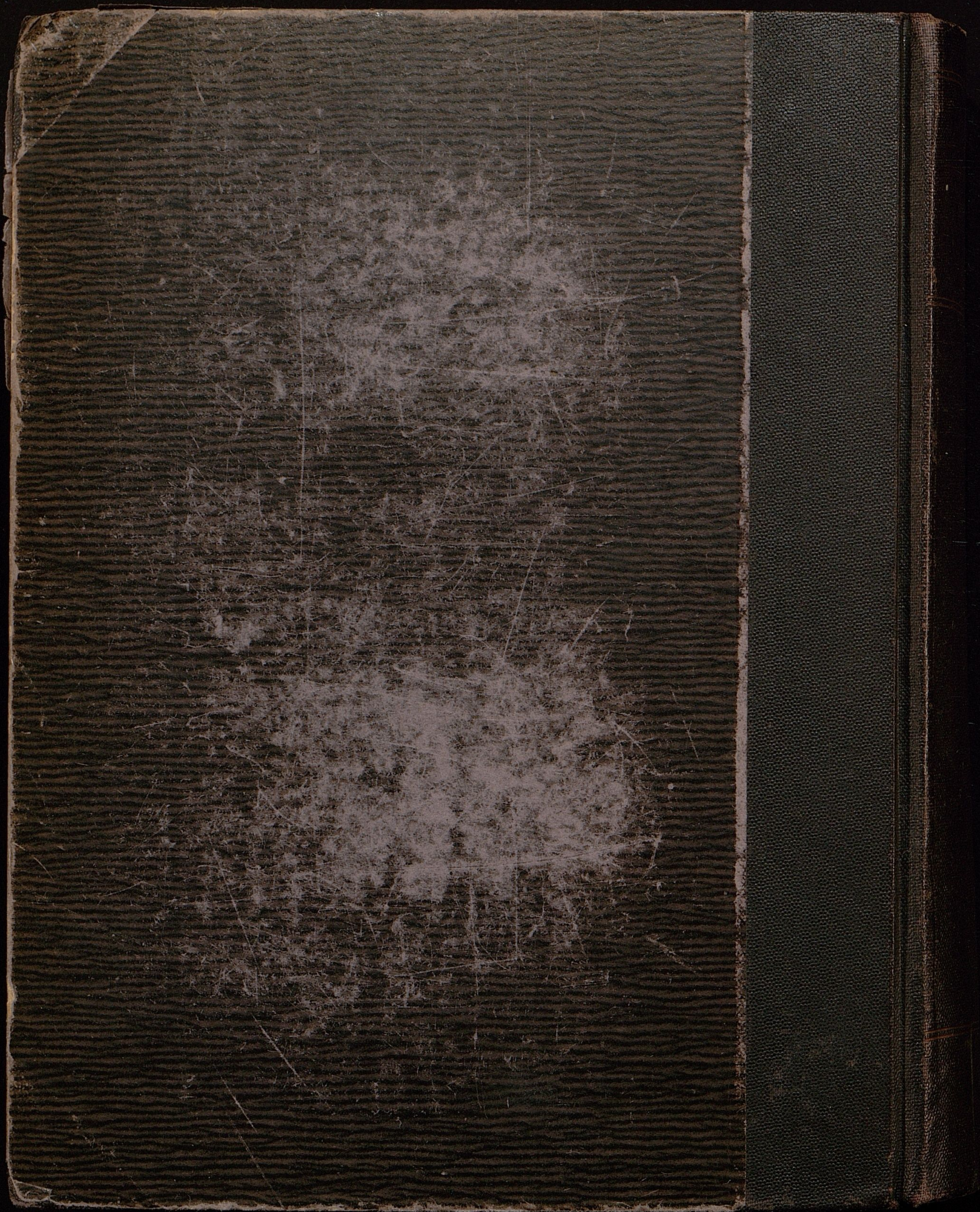
3

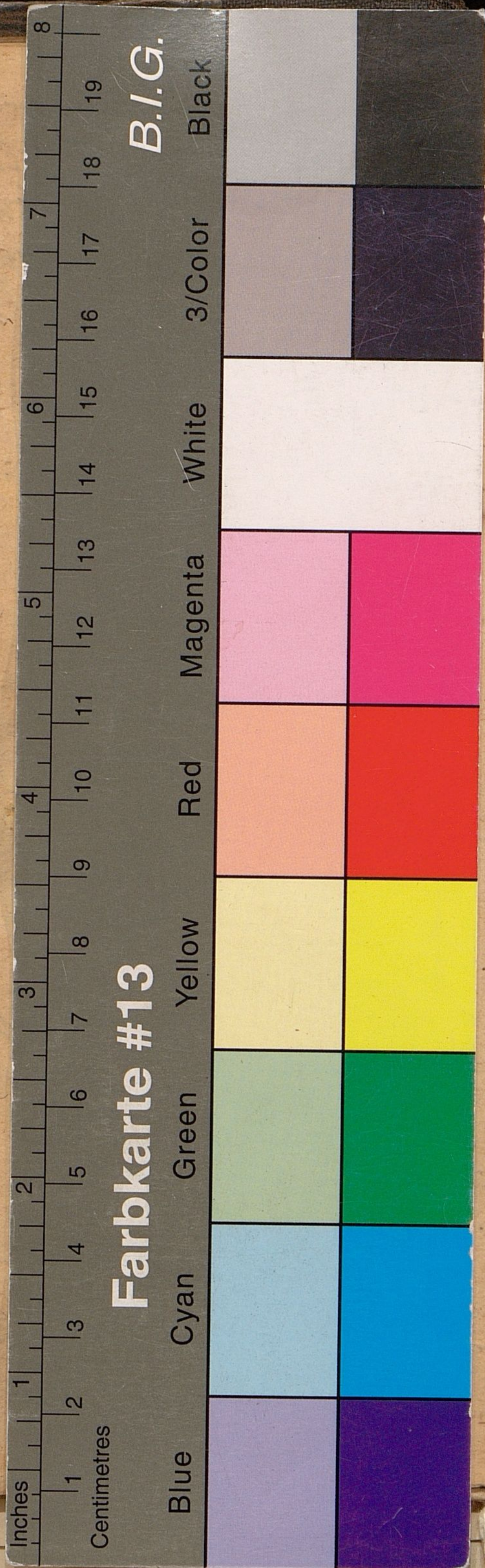
002 673 304

V. 17

12037

AUXILIO
D. O. M. 1613
Disputationem hanc
DE

33

463

4

CRIMINE LÆ- SÆ MAIESTATIS.

PRÆSIDE

Dn. WVOLFGANGO HIRSCHBA-
CHIO J.U.D. ET IN CELEBER-
rima Academia VVitteber-
genſi Codicis P. P.

*In auditorio Ictorum publicè
proponit*

JOANNES JUSTINUS MENIUS
JENENSIS

ad diem 27. Novembris.

VVITEBERGÆ

Hæredes Laurentij Seuberlichij excudebant,

ANNO M. DC. XIII.

*Prædantissimum atq. Doct.
Fr. Gottfriedum Reutterum
Censur. Sænterem suum sono
ad publicam oppositionem a-
mittat p.*

